

bet rettet mod alle långivende virksomheder i stedet for mod den enkelte låntager.

Mindretallet er af den opfattelse, at den af regeringen valgte metode rummer en uacceptabel vilkårlighed i den indbyrdes behandling af borgere med samme reelle gældsstiftelse til bolig- eller forbrugsformål. Dette gælder uanset enkelte positive ændringsforslag fra regeringen om afgrænsningen af gamle boligrelaterede lån, der er fremkommet som resultat af udvalgsarbejdet.

Mindretallet er til det yderste betænkelig ved lovforslagets negative administrative konsekvens for skattereformens praktiske gennemførelse og de misbrug af virksomhedsordningen, der gives mulighed for gennem f. eks. ejendomsinteressentskaber, og skal stærkt beklage, at regeringen og Det Radikale Venstre hermed forvrider det regelsæt, der er aftalt mellem skattereformpartierne.

Mindretallet mener sammenfattende, at lovforslaget skaber utålelig vilkårlighed og administrativt rod. Det sidste forstærkes ved den senest indføjede etårige pensionsordning med flere hundrede tusinde indbetalinger på mellem 51 kr. og 1.000 kr.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler:

Mindretallet er principielt positiv over for, at det offentlige holder op med at give tilskud til renter af forbrugsgæld. Disse »tilskud« gives i dag via rentefradragsretten på selvangivelsen, og regeringen vil med lovforslaget i virkeligheden reducere disse fradragsværdi i forhold til det aftalte i skattereformen. Mindretallet finder imidlertid, at regeringen i sit udspil har valgt en helt uacceptabel model, der rummer så mange momenter af tilfældighed og så mange skævheder, at den må forkastes. Mindretallet har forsøgt at bidrage konstruktivt til at løse disse problemer efter principper, der ville fritage renter vedrørende gæld optaget før den 7. oktober 1986 til gengæld for en stramning af reglerne for modregning af renteindtægter mv.

Mindretallet udbad sig ministerens kommentarer hertil, men modtog først svar på forespørgslen kl. 21.45 mandag den 13. oktober, 45 minutter før betækningsafgivelsen.

Tilsvarende har ministeren jf. det optrykte svar på spørgsmål 38 ikke villet efterkomme et ønske om at indhente forslag til løsning af

problemerne udefra. Mindretallet skal meget stærkt beklage dette.

Forligsaftalen mellem regeringen og Det Radikale Venstre løser ikke problemerne. Ni tiendedele af de skævheder, der er blevet dokumenteret i udvalgsarbejdet, består fortsat:

- indgrebet vil ramme meget tilfældigt og urimeligt i titusindvis af situationer,
- lejere bliver fortsat stillet ringere end ejere,
- selvstændige erhvervsdrivende går helt fri af indgrebet og kan reelt fortsætte med at optage forbrugslån uden afgift, og
- personer med rørlig nettoformue er heller ikke på nogen måde omfattet af de forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Disse forhold har det med de givne arbejdsforhold ikke været muligt at rette op på i det foreliggende lovforslag, og mindretallet vil derfor som alternativ pege på de af SF fremsatte forslag nr. L 38-43 og B 8, som førstebehandles i Folketinget tirsdag den 14. oktober.

Mindretallet vil til 2. behandling uden for betænkningen stille ændringsforslag om, at lån med kommunegaranti til indskud i lejligheder fritages for afgift, og ændringsforslag, der sikrer, at lejere, indehavere af andelsboliger og husejere stilles lige med hensyn til lån til finansiering af egen bolig.

Mindretallet vil i øvrigt redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

Renteskatten vil medføre, at især lønmodtagere og skatteydere med store private renteudgifter vil blive udsat for en ny voldsom skatteplyndring.

Renteskatten, der sammen med skattereformen træder i kraft den 1. januar 1987, nedsætter tilsammen rentefradragets skatteværdi fra ca. 70 til 30 pct.

Altså mere end en halvering af den hidtil gældende rentefradragsret.

Selv om de skatte- og afgiftsforhøjelser, som firkløverregeringen i hele sin regeringsperiode har gennemført, har voldt store problemer for både skatteydere og hele samfundsøkonomien, så er det angreb, man nu retter mod rentefradragsretten, en langt mere alvorlig sag.